ÎN ȚARA TA CU FRICA-N SÎN

(Scrisoare scrisă în mare taină la Rîbnița și aruncată în cutia poștală de la Rezina, adresată deputatului Leonida Lari)

Stimată doamnă Leonida Lari,

Am decis să vă scriu anume Dvs. pentru că știu bine, voi fi înțeles. Nu mai pot să suport tortura pe care o simt zi de zi și care se revarsă ca un puhoi pe capul poporului moldovenesc. Iar nedreptatea cea mai mare cred că e la Rîbnița.

Cel mai înveterat instigator pare a fi tovarășul Marcikov, fostul redactor-șef al ziarului «Molodioj Moldavii». Acum e în fruntea ziarului «Novosti» din Rîbnița. Dumnealui se dă drept martir. Cică naționaliștii au venit cu tricolorul și i-au incendiat brava redacție, iar pe dînsul cît pe ce să-l arunce de la etajul cinci. Aici la Rîbnița, i s-a rezervat apartament. Numai nu știu de ce și-a lăsat fiul în locuința de la Chișinău dacă acolo e «tartarul» incendiatorilor?

Herald al răului și al reacțiunii a devenit o altă foaie de pomină — «Rîbnițki metallurg», repartizată pe gratis.

Turciak, unul din pseudoliderii de aici, se lăuda: «Mi-a telefonat Snegur și m-a rugat să nu organizăm referendumul, dar eu i-am dat de înțeles că noi prezentăm puterea și nu dînsul». Străduințele lui au fost observate. Mai dăunăzi s-a pomenit în fotoliul de vicepreședinte al executivului orășenesc.

Astă toamnă, cînd au venit deputații moldoveni din parlament, «ai noștri» scandau: «Nu uitați că ați sosit în altă republică». Kaminski, președintele executivului, își pregătise și salvatorii, detașamentele muncitorești de ajutorare a miliției, care stăteau de-a gata în holul comitetului executiv. Detașamentele formate din acești flăcăi vînjoși și bine plătiți sînt dezmierdate R.O.S.M. Ei i-au bătut și i-au prădat pe moldovenii de la sate. Întorși de la Comrat, se lăudau că acolo au repurtat succese colosale. Goncear și Akulov au devenit «eroi naționali». Mercenarii de la R.O.S.M. își primesc solda din buzunarul muncitorilor. Șeful lor, pentru merite deosebite în «campania» de la Comrat a fost premiat cu o limuzină «Renault» — un modest cadou din partea «patronului» Belitcenko, directorul combinatului metalurgic.

Dar să revenim la metalurgiști. Ei sînt clasa cea mai privilegiată. Uzina dispune de valută. Procură automobile de import și le vînd la preț redus slugarnicilor și fățarnicilor. Au și un magazin special cu mărfuri de import. În curînd vor deschide o fabrică de încălțăminte în colaborare cu o firmă canadiană. Și nici nu le trece prin minte că uzina e construită pe pămînt moldovenesc!

Colonelul Mostovoi, comandantul unității militare din Rîbnița, într-o alocuțiune a spus: «Noi nu sîntem niște pa-a-lapte ca cei din unitatea de la Dubăsari, lasă numai să-și bage nasul și vom găsi pentru toți cartușe».

Am avut și noi oameni care au protestat, dar toți au fost maltratați și prigoniți. Cel mai dîrz a fost Mihai Taș-ca, care a lucrat ca jurist la executiv. Eu personal am auzit cum liderii de la OSTK ordonau cuiva să-l închidă la preventoriul de betivi, rațiocinînd: «Și ce dacă e nebăutor, lasă să mediteze, măcar acolo își va pune lăcat la gură». Din motive lesne de înțeles nu voi semna acest răvaș. Mi-i teamă să nu aibă de suferit soția, copiii.

A. N.,
originar din Transnistria.